

Sygn. akt V CSK 523/14

POSTANOWIENIE

Dnia 26 marca 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Teresa Bielska-Sobkowicz

w sprawie z powództwa "N." Sp. z o.o. w G.

przeciwko Bankowi [...] S.A. w B.

o usunięcie niezgodności między stanem prawnym nieruchomości ujawnionych w księdze wieczystej a rzeczywistym stanem prawnym,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 26 marca 2015 r.,

na skutek skargi kasacyjnej strony powodowej

od wyroku Sądu Okręgowego w Ś.

z dnia 15 maja 2014 r., sygn. akt II Ca [...],

**odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania i
zasądza od skarżącej na rzecz pozwanego 3600 (trzy tysiące
sześćset) złotych tytułem zwrotu kosztów postępowania
kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

W związku ze skargą kasacyjną powódki N. sp. z o.o. z siedzibą w G. od wyroku Sądu Okręgowego w Ś. z dnia 15 maja 2014 r. należy zważyć, co następuje.

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c. Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Cel wymagania przewidzianego w art. 398⁴ § 2 k.p.c. może być osiągnięty jedynie przez powołanie i uzasadnienie istnienia przesłanek umożliwiających realizację publicznoprawnych funkcji skargi kasacyjnej. Tylko na tych przesłankach Sąd Najwyższy może oprzeć rozstrzygnięcie o przyjęciu lub odmowie przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania. Dopuszczenie i rozpoznanie skargi kasacyjnej ustrojowo i procesowo jest uzasadnione jedynie w tych sprawach, w których mogą być zrealizowane jej funkcje publicznoprawne. Nie w każdej zatem sprawie, nawet w takiej, w której rozstrzygnięcie oparte jest na błędnej subsumpcji czy wadliwej wykładni prawa, skarga kasacyjna może być przyjęta do rozpoznania. Podkreślenia wymaga, że Sąd Najwyższy nie jest trzecią instancją sądową i nie jest jego rolą korygowanie ewentualnych błędów w zakresie stosowania czy wykładni prawa w każdej indywidualnej sprawie.

Wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania skarżąca oparła na przesłance uregulowanej w art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. Przesłanka ta nie została spełniona.

Powołanie się na występowanie w sprawie istotnego zagadnienia prawnego (art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c.), a więc zagadnienia, które wiąże się z określonym przepisem prawnym i którego wyjaśnienie ma znaczenie nie tylko dla rozstrzygnięcia przedmiotowej sprawy, ale także dla rozstrzygnięcia innych podobnych spraw, wymaga jego precyzyjnego sformułowania i wskazania argumentów prawnych, które prowadzą do rozbieżnych ocen (zob. m. in.:

postanowienie SN z dnia 10 maja 2001 r., II CZ 35/01, OSNC 2002, nr 1, poz. 11). Chodzi przy tym o zagadnienie nowe, którego wyjaśnienie przyczyni się do rozwoju jurysprudencji. Skarżąca sformułowała trzy zagadnienia prawne sprowadzające się do oceny charakteru pojęcia nieodpłatności użytego przez ustawodawcę w art. 86 § 2 k.c. Przedstawiła również rozbudowany wywód prawny, którym starała się dowieść możliwość wystąpienia odmiennych ocen zaprezentowanych problemów. Niemniej jednak treść powołanego wyżej przepisu jest na tyle jednoznaczna, a jego wykładnia na tyle jednolita, że nie powinna budzić wątpliwości (por. też m. in. wyrok SN z dnia 16 września 2011 r., sygn. akt IV CSK 624/10, OSNC Zbiór Dodatkowy nr D/2012, poz. 75, wyrok SN z dnia 3 października 2007 r., sygn. akt IV CSK 193/07, OSNC Zbiór Dodatkowy nr C/2008, poz. 78, uchwałę SN z dnia 5 maja 1993 r., sygn. akt III CZP 52/93, OSNC 1993, nr 12, poz. 218, P. Sobolewski w: K. Osajda red., Kodeks cywilny. Komentarz, Beck Online Komentarze, komentarz do art. 86 k.c., pkt 8, wyd. 10, System Informacji Prawnej Legalis, 2014).

Wobec powyższego, na podstawie art. 398⁹ § 2 k.p.c., Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji. O kosztach postępowania kasacyjnego orzeczono na podstawie art. 98 k.p.c.